

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleménye Tárgy: A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Közös bevándorláspolitikára Európa számára: elvek, fellépések és eszközök

COM(2008) 359 végleges

(2009/C 218/15)

2008. június 17-én az Európai Bizottság úgy határozott, hogy az Európai Közösséget létrehozó szerződés 262. cikke alapján kikéri az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményét a következő tárgyban:

„A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának – Közös bevándorláspolitikára Európa számára: elvek, fellépések és eszközök ”

A bizottsági munka előkészítésével megbízott „Foglalkoztatás- és szociálpolitika, uniós polgárság” szekció 2008. december 10-én elfogadta véleményét. (Előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS, társelőadó: Ana BONTEA.)

Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság 2009. február 25–26-án tartott, 451. plenáris ülésén (a február 25-i ülésnapon) 130 szavazattal 1 ellenében, 4 tartózkodás mellett elfogadta az alábbi véleményt.

1. Következtetések: a bevándorlás kezelése

1.1 Az EGSZB azt a javaslatot terjesztette elő, hogy az Európai Unió Tanácsa a bevándorlás kérdésében tekintsen el az egyhangú döntéshozatal szabályától, minősített többséget, illetve a Parlamenttel való együtt döntési eljárást alkalmazva; és úgy véli, hogy a bevándorlásra vonatkozó szabályozást a rendes eljárás keretében kell befoglalni a Lisszaboni Szerződésbe. Tekintettel a jelenlegi körülményekre, melyek késleltethetik a Lisszaboni Szerződés elfogadását, az EGSZB megismétli javaslatát, hogy a Tanács mihamarabb fogadja el a minősített többség és az együtt döntés rendszerének hatálybalépését előbbre hozó „áthidaló” eljárást.

1.2 Korábbi véleményeiben az EGSZB azt az álláspontot hangoztatta, hogy a bevándorlással kapcsolatos politikának az szabályozásnak maradéktalanul tiszteletben kell tartania az egyének **emberi jogait**, az egyenlő bánásmódot és a megkülönböztetésmentességet. E célkitűzés megerősítése érdekében az **EGSZB két új közös elv: az alapvető jogok, illetve a jogállamiság és az alapvető szabadságjogok elvének bevezetését javasolja.**

1.3 Az EGSZB hangsúlyozza, hogy az Európai Bizottságnak és a tagállamoknak megfelelő konzultációs mechanizmust kell kialakítaniuk, illetve továbbfejleszteniük **valamennyi érintettel**, különösen a szociális partnerekkel (szakszervezetek és munkáltatói szervezetek), a civil társadalommal, a bevándorlók szervezeteivel, a tudományos szakértőkkel és a nemzetközi szervezetekkel. E részvétel strukturálása, illetve az EGSZB szerepének

erősítése érdekében az EGSZB elfogadta az **Európai Integrációs Fórum felállításáról** szóló véleményét ⁽¹⁾.

1.4 Több év eltelt azóta, hogy az Európai Bizottság előterjesztette a nyitott koordinációs módszer (OMC) bevezetésére irányuló javaslatát, amelyet az EGSZB ⁽²⁾ és a Parlament is támogatott, de a Tanács végül nem fogadott el. Az EGSZB támogatja a **közös módszerre** irányuló európai bizottsági javaslatot, amit a **nyitott koordinációs módszer** bevezetése felé mutató első lépésnek tekint. Az EGSZB álláspontja szerint a közös elveket **közös objektív mutatókra** is át kellene váltani, amelyek a **nemzeti bevándorlási profilok** részét alkothatnák. Az egyes tagállamoknak éves jelentést kell készíteniük, melyek alapján az Európai Bizottság elkészíti az Európai Parlamentnek továbbított éves összefoglaló jelentését. **Az EGSZB úgy véli, őt magát is be kellene vonni a konzultációs folyamatba.** Az Európai Bizottság jelentése alapján az **Európai Tanács tavaszi ülésén** politikai értékelést készít a javaslatról, és ajánlásokat fogalmaz meg.

1.5 Az egyes tagállamok éves jelentéseinek elkészítésében a szociális partnerek, a civil társadalmi szervezetek és a nemzeti parlamentek is részt vesznek, az egyes tagállamok eljárásainak megfelelően. Az EGSZB hangsúlyozni kívánja az éves jelentés közzétételének, terjesztésének és tudatosításának szükségességét.

⁽¹⁾ Lásd a *A civil társadalomnak a harmadik országokbeli állampolgárok integrációjára vonatkozó uniós szintű politikák támogatásába történő nagyobb mértékű bevonását célzó platform* strukturális, szervezeti és funkcionális elemei című EGSZB-vevényt, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 27., 2009.2.3.).

⁽²⁾ Lásd az EGSZB-vevényt a következő tárgyban: *A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a közösségi bevándorlási politikával kapcsolatos nyitott koordinációs módszerről és A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek a közös menekültügyi politikáról, nyitott koordinációs módszer bevezetésével*, előadó: Soscha Gräfin ZU EULENBURG (HL C 221., 2002.9.17.).

1.6 Az EGSZB szerint a nyitott koordinációs módszer a nemzeti politikák közötti koherencia biztosítására legalkalmasabb eszköz, ezért ez a módszer biztosíthatná, hogy a tagállamok közösen előrelépjenek a Tampereben meghatározott célkitűzés: a szabadság, a biztonság és a jogérvényesülés európai térségének kialakítása felé. A nyílt koordinációs módszert a Szerződésben meghatározott és a tamperei, illetve hágai Európai Tanács által is megerősített **jogi keretek kése delme nélkül** be kell vezetni.

1.7 Az EGSZB azt szeretné, ha az EU megfelelő, nagymértékben harmonizált jogszabályokkal rendelkezne, hogy a bevándorlás törvényes, rugalmas és átlátható eljárásokkal történjen, amelyek révén a harmadik országok állampolgárai tisztességes bánásmódban részesülnek, és az uniós polgárokéhoz hasonló jogokkal és kötelezettségekkel rendelkeznek.

1.8 Az EGSZB véleménye szerint a hatóságok és a szociális partnerek együttműködése révén számos, jelenleg illegálisan foglalkoztatott személy rendezheti adminisztratív helyzetét, hogy munkaviszonya törvényessé váljon.

1.9 Javítani kell a tagállamok közötti együttműködést és szolidaritást – amelyhez jelentős pénzügyi komponens is hozzátartozik. Ezért megfelelően igénybe kell venni a „Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” általános program (2007–2013) alapjait, a költségek megosztása és a nemzeti költségvetési források kiegészítése céljából.

2. Bevezetés

2.1 A közlemény arra kívánja bátorítani a Tanácsot, hogy fogadjon el közös politikai vezérelveket a jövőbeli bevándorlási politika alakulására vonatkozóan, és hogy egy tágabb politikai folyamat részeként dolgozza ki a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülése érdekében folytatott politikák új – a hágai program helyébe lépő – többéves programjának politikai alapjait, melynek elfogadása a svéd elnökség alatt, 2009 második felében várható.

2.2 A francia elnökség megpróbálta megszerezni a Tanács jóváhagyását az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktumhoz ⁽¹⁾, új politikai lendületet kívánva adni e politikáknak, és javítva a kormányközi együttműködést.

⁽¹⁾ Ld. az Európai Tanács következtetéseit, 14368/08.

3. Általános megjegyzések

3.1 Az EGSZB üdvözli az EU-n belüli bevándorláspolitikai együttműködés és koordináció erősítésére irányuló európai bizottsági közleményt, és fontosnak tartja a közös európai bevándorlási politika hozzáadott értékének növelését, valamint az Európai Bizottság proaktív szerepét.

3.2 A francia elnökségnek be kellett volna vonnia az EGSZB-t az Európai Bevándorlási és Menekültügyi Paktumról folytatott konzultációba. Az EGSZB szerint az Európai Bizottság koncepciója megerősíti, hogy meg kell szilárdítani a Közösségen belüli koordinációs módszereket, és úgy véli, a Tanács következtetése kiemelik a kormányközi együttműködés fontosságát. Az EGSZB üdvözli a kormányok közötti szorosabb együttműködés gondolatát, és azt javasolja a Tanácsnak, hogy a bevándorláspolitikai fejlesztésének folyamata során támogassa az Európai Bizottság kezdeményezési jogát, aktívabb szerepet adva ugyanakkor a Parlamentnek és az EGSZB-nek.

3.3 A közlemény megjegyzi, hogy a közös bevándorláspolitikai az EU prioritásai között szerepel. E politikát európai, nemzeti és regionális szinten összehangolt, integrált megközelítésnek kell vezérelnie, és a tagállamok és az Európai Bizottság közötti partnerség és szolidaritás jegyében kell kialakítani. A közlemény a Tanács által kidolgozott és konkrét fellépéseken keresztül megvalósítandó, **politikailag kötelező közös elvek elfogadását** javasolja. Az intézkedéseket **egységes módszereknek és nyomonkövetési mechanizmusnak** kell kísérnie.

3.4 Az EGSZB általában véve támogatja e célkitűzéseket.

3.5 Az EGSZB korábban felvetette ⁽²⁾, hogy az Európai Unió Tanácsa a bevándorlási politika esetében tekintsen el az egyhangú döntéshozataltól, és döntéseit minősített többséggel, az együttdöntési eljárás keretében hozza meg.

3.6 Korábbi véleményeiben az EGSZB azt az álláspontot hangsúlyozta, hogy a bevándorlási politikának és szabályozásnak teljes mértékben tiszteletben kell tartania minden **egyen ember jogait**, az egyenlő bánásmódot és a megkülönböztetésmentességet, ezért egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy: „A politikának az emberi méltóságnak, szabadságnak, egyenlőségnek és szolidaritásnak az EU által is osztott **egyetememes értékeire** kell épülnie, beleértve az Alapjogi Charta és az emberi jogok európai egyezményének teljes mértékű tiszteletben tartását”.

⁽²⁾ Lásd az EGSZB véleményét a következő tárgyban: A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek – A hágai program: Tíz prioritás a következő öt évre – Partnerség Európának a szabadság, biztonság és jog területén való megújulásáért, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 65., 2006.3.17.).

3.7 A Lisszaboni Szerződés hatálybalépése lesz az első alkalom az európai integráció történetében, hogy hivatalosan is elismerést nyer az Alapjogi Charta és az emberi jogokról szóló európai egyezmény betartásának jogilag kötelező érvénye a tagállamokra és az EU intézményeire nézve a közösségi jog elfogadása, illetve alkalmazása során. Mind az EU intézményeknek, mind a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy valamennyi politika tartsa tiszteletben az alapvető jogokat – a szabadság, a biztonság és a jog érvényesülésének térségére irányuló politikákat is beleértve.

3.8 Az EU-Szerződés 47. cikke – amint a Lisszaboni Szerződés kiemeli – elismeri, hogy „Az Európai Unió jogi személy”; továbbá ugyanezen Szerződés 6. cikkének (2) bekezdése kijelenti, hogy újonnan szerzett jogi személyiségére alapozva „az Unió csatlakozik az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló európai egyezményhez”.

3.9 Az EGSZB korábban javasolta⁽¹⁾, hogy a külpolitika keretében az Európai Bizottság, az Európai Parlament és az Európai Unió Tanácsa az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozata, a Polgári és Politikai Jogok Egyezségokmánya, valamint a Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Egyezségokmánya alapján segítse elő egy, a **migrációra vonatkozó nemzetközi jogi keret** létrejöttét. Ennek a nemzetközi jogi keretnek magában kellene foglalnia a legfontosabb ILO-egyezményeket, valamint a vendégmunkások és családtagjaik jogainak védelméről szóló nemzetközi ENSZ-egyezményt is, melyet az EU tagállamai még nem ratifikáltak, jöhet az EGSZB saját kezdeményezésű véleményét fogadott el⁽²⁾ a ratifikálási folyamat sürgetése érdekében.

3.10 A fenti célkitűzés érdekében az EGSZB két új közös elv: az **alapvető jogok, illetve a jogállamiság és az alapvető szabadságjogok elvének bevezetését javasolja.**

4. Az alapelvekkel kapcsolatos részletes megjegyzések

4.1 Az Európai Bizottság **tíz közös elvet** javasol a közös bevándorláspolitikára kialakításához, melyeket három fejezetbe: a **jólét, a szolidaritás és a biztonság** címszavai alá csoportosít.

4.2 Az EGSZB ugyanakkor megjegyzi, hogy hiányoznak a javaslatból az alapvető jogokból következő elvek; minthogy az EU és a tagállamok bevándorlásügyi politikájának és szabályoz-

zásának (fogadás, beutazás, határok, vízumok, visszatérés, tartózkodási feltételek stb.) tiszteletben kell tartania az emberi méltóságot és az alapvető jogokat, az EGSZB egy új, **emberi jogok** című fejezetet javasol, amely **két új elvet ölel fel:**

A. alapelv: Alapvető jogok

4.3 Bevándorlási politikájuk alakításakor az EU-nak és a tagállamoknak – a rasszizmus és a diszkrimináció elleni küzdelem, illetve az egyenlő bánásmód elvének megerősítése jegyében – tiszteletben kell tartaniuk az Európai Unió Alapjogi Chartáját. Ezen elvek tiszteletben tartása képezheti a bevándorlásra vonatkozó EU-szabályozás kidolgozásának alapját.

4.4 Egy közelmúltban kiadott véleményében⁽³⁾ az EGSZB kijelentette, hogy a harmadik országbeli állampolgárok – az összevont kérelmezési eljárásról szóló (COM(2007) 638 végleges) irányelvben foglalt – jogai és kötelezettségei, melyek az egyenlő bánásmódon alapulnak a bérek, munkakörülmények, az egyesülés szabadsága, az oktatás és a szakképzés tekintetében, megfelelő kiindulópontot alkotnak a jövőbeni bevándorlási jogszabályokhoz.

B. alapelv: Jogállamiság és alapvető szabadságjogok

4.5 Tekintettel arra, hogy a tagállamok egyhangúlag támogatták az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságjogok Védelméről szóló Európai Egyezmény aláírását, az EGSZB bízik benne, hogy a szóban forgó egyezményben foglalt jogi garanciákat a bevándorlási politikában is érvényesítik, biztosítva, hogy az EU-ban való tartózkodása folyamán minden bevándorló ténylegesen élvezhesse a jogállamiság által nyújtott jogokat és garanciákat.

5. A közös bevándorláspolitikára továbbfejlesztését meghatározó közös alapelvek (az Európai Bizottság javaslata)

5.1 **Jólét:** a legális bevándorlás hozzájárulása az EU társadalmi-gazdasági fejlődéséhez.

5.2 A közlemény hangsúlyozza a legális bevándorlás eddigi hozzájárulását az EU társadalmi-gazdasági fejlődéséhez. Az EGSZB többször is hangsúlyozta, milyen pozitív hatásokkal jár a bevándorlás – tekintetbe véve a lisszaboni stratégiában megfogalmazott kihívásokat – a befogadó európai társadalmakra. Az EGSZB ezért reméli, hogy hamarosan végleg rendeződik az új tagállamok állampolgáira vonatkozó tartózkodási korlátozások kérdése.

⁽¹⁾ Lásd az EGSZB véleményét a következő tárgyban: *A bevándorlásra és a származási országokkal folytatott együttműködésre vonatkozó, a fejlődés elősegítésére irányuló közösségi politika*, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 44., 2008.2.16.).

⁽²⁾ Lásd az EGSZB véleményét a következő tárgyban: *Nemzetközi Bevándorlási Egyezmény*, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 302., 2004.12.7.).

⁽³⁾ Lásd az EGSZB véleményét: *Javaslat tanácsi irányelvre a harmadik országok állampolgárainak valamely tagállam területén való tartózkodására és munkavállalására vonatkozó összevont engedélyre irányuló összevont kérelmezési eljárásról, valamint a harmadik országokból származó, a tagállamok területén legálisan tartózkodó munkavállalók közös jogairól*, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 27., 2009.2.3.).

5.3 A **jólét** című fejezet három alapelvet foglal magába:

1. alapelv: világos szabályok és egyenlő feltételek

5.4 Az EGSZB törekvése az, hogy az EU megfelelő, nagymértékben harmonizált jogszabályokkal rendelkezzen, hogy a bevándorlás törvényes, rugalmas és átlátható eljárásokkal történjen, amelyek révén a harmadik országok állampolgárai tisztességes bánásmódban részesülnek, és az uniós polgárokéhoz hasonló jogokkal és kötelezettségekkel rendelkeznek.

5.5 Az EU szemében létfontosságú a származási országokkal a migrációs hullámok kezelése érdekében folytatott együttműködés. Az EGSZB a közelmúltban két véleményében is ⁽¹⁾ sürgette a származási országok és az európai befogadó országok közötti jobb együttműködést.

5.6 A közös vízümpolitikát rugalmasabb módon kell alkalmazni, mivel gyakran hátráltatja a legális migrációs áramlások megfelelő kezelését.

2. alapelv: a szakképzettség és a szükségletek összehangolása

5.7 A lisszaboni stratégia kontextusában a gazdasági célú bevándorlásnak – minden képzettségi szintet és ágazatot figyelembe véve – az EU munkaerő-piaci szükségleteihez kell illeszkednie, a közösségi preferencia elvének megerősítése érdekében.

5.8 Ami az EU és a tagállamok „szakképesítési igényeinek” 2020-ig terjedő értékelését illeti, az EGSZB egy közelmúltbeli véleményében ⁽²⁾ számos javaslatot terjesztett elő a „kék kártya” irányelvhez kapcsolódóan.

5.9 Ami a „bevándorlási profilok” kidolgozását illeti, amelyek a bevándorlók egyes nemzeti munkaerőpiacokon való részvételéről adnak tájékoztatást, az EGSZB álláspontja szerint nincs szükség a migrációs hullámokkal, illetve a munkaerőpiacokkal kapcsolatos nemzeti és uniós adatbázisok bővítésére; az EGSZB szerint a „bevándorlási profilok” koncepciójának rugalmasnak kell lennie, és figyelembe kell vennie a munkavállalók alkalmazkodóképességét.

5.10 Az EGSZB hangsúlyozni kívánja a nyelvek ismeretének, illetve a bevándorlók szakmai továbbképzésének fontosságát –

⁽¹⁾ Ld. az EGSZB következő véleményeit:

— A bevándorlásra és a származási országokkal folytatott együttműködésre vonatkozó, a fejlődés elősegítésére irányuló közösségi politika, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 44., 2008.2.16.),

— Migráció és fejlesztés: lehetőségek és kihívások, előadó: Sukhdev SHARMA (HL C 120., 2008.5.16.).

⁽²⁾ Ld. az EGSZB véleményét a következő tárgyban: *Javaslat tanácsi irányelvre a harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételeiről*, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 27., 2009.2.3.).

melyek a könnyebb elhelyezkedés és a munkaerő-piaci változásokhoz való alkalmazkodóképesség létfontosságú feltételei –, egyúttal az EU-n kívül szerzett szakmai képesítések elismerésének szükségességére is rámutatva.

5.11 Az EGSZB egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy ösztönözni kell a bevándorlók vállalkozó kedvét. Ugyanakkor e cél eléréséhez fel kell számolni a nemzeti bevándorlási jogszabályok által támasztott akadályokat.

5.12 Minthogy a munkahelyvesztés kockázata leginkább a bevándorló munkavállalókat fenyegeti, létfontosságú, hogy az EU megfelelő intézkedéseket hozzon a foglalkoztatás növelése érdekében, kiemelt figyelmet fordítva a nőkre és a különösen hátrányos helyzetű személyekre.

5.13 Az EGSZB szerint az illegális foglalkoztatás elleni küzdelem érdekében az irányelv által a munkáltatókkal szemben előírt szankcióknak ösztönző intézkedésekkel és a bevándorlók foglalkoztatásának rendezésére és legalizálására irányuló aktív politikákkal kell együtt járnia. E cél teljesülése érdekében mind a nemzeti, mind az uniós bevándorlásügyi szabályozásnak rugalmasabbnak kell lennie, és szorosabban követnie kell a munkaerő-piaci trendeket; ehhez fejleszteni kell és meg kell szilárdítani a szociális partnerekkel folytatott konzultációt és a tisztességes társadalmi párbeszédet.

5.14 Gondoskodni kell az ILO-előírások – különösen a migráns munkavállalókra vonatkozó ILO-egyezmények (C 97 és C 143) – betartásáról.

3. alapelv: A sikeres bevándorlás kulcsa az integráció

5.15 Az EGSZB számos véleményében ⁽³⁾ foglalkozott az integrációs politika előmozdításával, ezért örömmel látja, hogy az integráció a bevándorlási politika egyik alapelvévé lépett elő. A bevándorláspolitikát alapját a Tanács által 2004-ben elfogadott „**közös alapelveknek**” kell képezniük, melyek közül az első

⁽³⁾ Lásd az EGSZB következő véleményeit:

— A civil társadalomnak a harmadik országokbeli állampolgárok integrációjára vonatkozó uniós szintű politikák támogatásába történő nagyobb mértékű bevonását célzó platform strukturális, szervezeti és funkcionális elemei, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 27., 2009.2.3.);

— Bevándorlás, integráció és a civil társadalom szerepe, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 125., 2002.5.27.);

— a következő tárgyban: *A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának a bevándorlásról, az integrációról és a foglalkoztatásról*, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 80., 2004.3.30.);

— a következő tárgyban: *A civil társadalom részvétele a szervezett bűnözés és a terrorizmus elleni küzdelemben*, előadók: José Isaiás RODRÍGUEZ GARCÍA-CARO, Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS és Miguel Ángel CABRA DE LUNA (HL C 318., 2006.12.23.).

számú az integrációra – mint (a bevándorlók és a befogadó társadalom közötti) kétirányú, illetve kölcsönös folyamatra – vonatkozik. Az EGSZB osztja az Európai Bizottság célkitűzését, hogy az európai társadalmaknak „erősíteniük kell a bevándorlásból fakadó sokféleség kezelésére irányuló képességeiket, és fokozniuk kell a társadalmi kohéziót”.

5.16 Az EGSZB támogatja az Európai Bizottság javaslatát, és úgy véli, hogy a bevándorlás EU-s kereteinek megszilárdítása friss politikai lendületet igényel a Tanács részéről. Az EGSZB korábban javasolta az „állampolgári integráció” koncepcióját, amelynek alapja „a jogok és a kötelezettségek megállapítása, valamint a termékekhez, a szolgáltatásokhoz és az állampolgári részvételhez való, a többi polgárral azonos hozzáférés fokozatos biztosítása, az egyenlő lehetőségek és bánásmód feltételeinek betartásával”⁽¹⁾. Fontos tehát biztosítani a bevándorlók helyi, nemzeti és európai szintű társadalmi és politikai részvételét. Az EGSZB az Európai Konventnek címzett korábbi véleményében⁽²⁾ javasolta, hogy a régóta az EU-ban tartózkodó harmadik országbeli állampolgárok kapják meg az **uniós polgári státuszt**.

5.17 A nemzeti kapcsolattartó pontok Európai Bizottság által koordinált jelenlegi hálózata rendkívül pozitív tapasztalatnak bizonyult. Az EGSZB hangsúlyozza a tagállamok hatóságai által szerzett tapasztalatok, illetve a bevált gyakorlatok cseréjének és elemzésének fontosságát, valamint a Tanács által bevezetni kívánt **nyitott koordinációs módszer** jelentőségét; ehhez azonban **megfelelő statisztikai rendszereket, illetve közös mutatókat kell kifejleszteni**, amelyeket a tagállamok integrációs politikáik eredményeinek értékelésekor alkalmazhatnak.

5.18 A „frissen érkezett bevándorlók” számára „integrációs programokat” kell kidolgozni, amely nyelvi dimenzióval (nyelvtanulás), illetve kulturális és állampolgári dimenzióval is bír (az alapvető európai értékek melletti elkötelezettség), melyek „speciális nemzeti eljárások keretében (pl. integrációs tantervek, kifejezett integrációs kötelezettségvállalások; programok az újonnan érkezettek számára, nemzeti tervek az állampolgárság és az integráció területén, bevezető és orientációs kurzusok az állampolgári ismeretekkel kapcsolatban)” valósulhatnak meg.

5.19 Az EGSZB a Dublini Alapítvánnyal és a szociális partnerekkel együttműködve elemezte a bevándorlók munkakörülményeit⁽³⁾, és arra jutott, hogy a munkahelyi sokféleség tágabb lehetőségeket teremt a vállalkozásoknak és a munkavállalóknak; és hogy a szociális partnerekkel való együttműködés kiegészíti a munkaügyi szabályozást és politikát.

5.20 Az EGSZB több véleményében is javasolta, hogy a bevándorlók jogait is bele kell foglalni az európai szabályozásba,

⁽¹⁾ Ld. az EGSZB véleményét: *Bevándorlás, integráció és a civil társadalom szerepe*, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS; társelőadó: Vitor MELÍCIAS (HL C 125., 2002.5.27.).

⁽²⁾ Lásd az EGSZB véleményét a következő tárgyban: *Az uniós polgárság megszerzése*, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 208., 2003.9.3.).

⁽³⁾ Ld. az EGSZB véleményét: *Bevándorlás az EU-ban és a beilleszkedési politikák: a regionális és helyi önkormányzatok és a civil társadalmi szervezetek együttműködése*, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 318., 2006.12.23.).

és hogy a bevándorlókat tájékoztatni kell (a befogadó ország jogszabályaiban előírt) jogaikról és kötelezettségeikről.

5.21 Tekintettel arra, hogy a tagállamok egyes jogokat a bevándorlók tartózkodásának hosszához kötnek, az EGSZB egyetért az Európai Bizottsággal abban, hogy diszkriminációmentes és teljes hozzáférést kell biztosítani a bevándorlóknak az egészségügyi ellátáshoz, a társadalombiztosításhoz, a szociális védelemhez és a nyugdíjhoz. Az Európai Bevándorlási és Munkügyi Paktum is kijelenti, hogy garantálni kell bizonyos jogokat, pl. az „oktatáshoz, a munkához, a biztonsághoz, és a köz- illetve szociális szolgáltatásokhoz” való hozzáférést.

5.22 A zöld könyvről kiadott véleményében az EGSZB számos különböző jog elismerését⁽⁴⁾ sürgette.

5.23 Az EGSZB több véleményében is javasolta⁽⁵⁾ a családegyesítési jogról szóló 2003/86/EK irányelv módosítását, mivel az jelenleg rendkívül restriktív, nem tartja tiszteletben az alapvető jogokat, és akadályozza a beilleszkedési folyamatot.

5.24 Ezen túlmenően az EGSZB korábbi – a 2008 áprilisában tartott előkészítő konferencia által is támogatott – javaslatának megfelelően⁽⁶⁾ – 2009 márciusáig – fel kell állítani az **Európai Integrációs Fórumot**. A tagállamoknak támogatniuk kell a Fórum tagjait feladataik ellátásában.

⁽⁴⁾ Jog a társadalombiztosítás igénybevételére, az orvosi ellátást is beleértve

— Jog az árukhöz és szolgáltatásokhoz – beleértve a lakhatást is – való hozzáféréshöz ugyanolyan feltételekkel, mint az adott tagállam állampolgárai

— Jog az általános és szakmai képzéshez való hozzáférésre

— Jog a bizonyítványok, oklevelek és végzettségek elismerésére a közösségi jogszabályok keretében

— A gyermekek iskoláztatásának joga, beleértve a tanulmányi támogatásokat és ösztöndíjakat

— Tanítási vagy kutatási tevékenység gyakorlásának joga az irányelvjavaslat alapján

— Szükség esetén ingyenes jogi segítséghez való jog

— Ingyenes munkaközvetítő szolgáltatáshoz való hozzáférés joga

— A befogadó országban használt nyelv tanulásához való jog

— A kulturális sokszínűség tiszteletben tartása

— A tagállamon belüli szabad mozgás és tartózkodás joga

⁽⁵⁾ Ld. az EGSZB következő véleményeit:

— A Bizottság közleménye a Tanácsnak, az Európai Parlamentnek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságának és a Régiók Bizottságának – *Bevándorlás, integráció és foglalkoztatás*, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 80., 2004.3.30.),

— *Zöld könyv a gazdasági migráció kezelésének uniós megközelítéséről*, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 286., 2005.11.17.),

— *Bevándorlás az EU-ban és a beilleszkedési politikák: a regionális és helyi önkormányzatok és a civil társadalmi szervezetek együttműködése*, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 318., 2006.12.23.),

— *A harmadik országbeli állampolgárok magas szintű képzettséget igénylő munkavállalás céljából való belépésének és tartózkodásának feltételei*, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 27., 2009.2.3.).

⁽⁶⁾ Lásd az EGSZB véleményét a következő tárgyban: *A civil társadalomnak a harmadik országokbeli állampolgárok integrációjára vonatkozó uniós szintű politikák támogatásába történő nagyobb mértékű bevonását célzó platform strukturális, szervezeti és funkcionális elemei*, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 27., 2009.2.3.).

5.25 **Szolidaritás:** a tagállamok közötti koordináció és a harmadik országokkal való együttműködés.

5.26 Az Európai Bizottság a politikai szolidaritás fokozását javasolja. A **Szolidaritás és bevándorlás** című fejezet három alapelv köré épül fel:

4. alapelv: átláthatóság, bizalom és együttműködés

5.27 A közös bevándorlási politikának az Európai Unió és tagállamai közötti magas szintű politikai és gyakorlati szolidaritáson, kölcsönös bizalmon, átláthatóságon, megosztott felelősségvállaláson és közös erőfeszítéseken kell alapulnia. Az EGSZB támogatja ezeket az elveket, és hangsúlyozni kívánja, hogy a kormányközi dimenzió túllépve biztosítani kell az EU-s intézmények bevonását a közös bevándorlási politika megvalósításába.

5.28 Fokozni kell az információ-megosztást és a kölcsönös bizalmat, koordinált megközelítést alkalmazva; nyomon kell követni a nemzeti intézkedések nemzeti határokon átnyúló hatásait; és interoperábilis rendszereket kell kifejleszteni, figyelemmel az EUROSUR tevékenységére.

5.29 Az EGSZB közelmúltbeli véleményében ⁽¹⁾ támogatta az Európai Bizottságnak a tagállami bevándorlási statisztikák javítására irányuló kezdeményezését.

5. alapelv: a rendelkezésre álló eszközök hatékony és koherens felhasználása

5.30 A szolidaritásnak jelentős pénzügyi vetülete is van, amely figyelembe veszi egyes tagállamok külső határainak speciális helyzetét, és az őket érintő sajátos migrációs kihívásokat. Hatékonyan ki kell tehát használni a „szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása” (2007–2013) általános program által biztosított forrásokat, amely tehermegosztó mechanizmusként egészíti ki a tagállamok nemzeti költségvetési forrásait.

5.31 Az EGSZB egy korábbi véleményében ⁽²⁾ bírálta a migrációs áramlások igazgatására irányuló politikákat, és olyan megközelítést javasolt, amely mindenekelőtt az egyénekre, mint az alapvető jogok letéteményeseire összpontosít.

⁽¹⁾ Ld. az EGSZB véleményét: *Javaslat a bevándorlásra és a nemzetközi védelemre vonatkozó közösségi statisztikákról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletrre*, előadó: Sylvia SCIBERRAS (HL C 185., 2006.8.8.).

⁽²⁾ Lásd az EGSZB véleményét a következő tárgyban: *Javaslat európai parlamenti és tanácsi határozatra a Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása általános programon belül a 2008–2013 közötti időszakra az Európai Menekültügyi Alap létrehozásáról – Javaslat európai parlamenti és tanácsi határozatra a Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása általános programon belül a 2007–2013 közötti időszakra a Külső Határok Alap létrehozásáról – Javaslat tanácsi határozatra a Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása általános programon belül a 2007–2013 közötti időszakra a Harmadik Országok Állampolgárainak Beilleszkedését Segítő Európai Alap létrehozásáról – Javaslat európai parlamenti és tanácsi határozatra a Szolidaritás és a migrációs áramlások igazgatása általános programon belül a 2008–2013 közötti időszakra az Európai Visszatérési Alap létrehozásáról*; előadó: An Le NOUAIL MARLIÈRE (HL C 88., 2006.4.11.)

5.32 Kiemelt figyelmet kell fordítani a – például a tömeges bevándorlási hullámok által előidézett – sürgősségi helyzetekre. Az EGSZB hangsúlyozni kívánja, hogy olykor az EU szolidaritását igénylő humanitárius szükséghelyzetek állnak elő e téren.

5.33 Az EGSZB helyesli, hogy az Európai Parlament költségvetési bizottsága jóváhagyott egy, a 2009. évi uniós költségvetésre vonatkozó olyan módosítást, amely pénzügyi forrásokat juttat egy „szolidaritási mechanizmus” létrehozására, amely lehetővé teszi az uniós tagállamok közötti tehermegosztást. Ennek keretében finanszírozáshoz jut az Európai Menekültügyi Alap, és az uniós Frontex ügynökség egyéb letelepítési tervei és alapjai szintén támogatást kapnak, hogy az ügynökség jövő januártól kezdve állandó jelleggel kiterjeszthesse tengeri feladatait Dél-Európában.

6. alapelv: partnerség a harmadik országokkal

5.34 Az EGSZB két korábbi véleményében is ⁽³⁾ sürgette az európai politika koncepciójának megújítását: a bevándorlási politikát a származási országokkal együttműködésben kell kialakítani, biztosítva, hogy a migráció ezeknek az országoknak a fejlődését is szolgálja. E koncepció jegyében a politikák számos aspektusát újra kell gondolni, a befogadási kritériumokat és a migránsok mobilitási lehetőségének kérdését is beleértve.

5.35 Az EGSZB tehát üdvözli az alapelvet, mivel a migrációs áramlások kezelése a harmadik országokkal való partnerséget és együttműködést igényel.

5.36 Korlátozni kell az agyelszívást, javítani kell az oktatást és a szakképzést, és meg kell erősíteni a helyi munkaerőpiacokat. Biztosítani kell a tisztas munka lehetőségét, ki kell használni a hazautalt összegekben rejlő fejlesztési potenciált, és meg kell előzni az illegális bevándorlást.

5.37 Az érdekelt tagállamokkal közösen mobilitási partnersegeket kell kialakítani a harmadik országokkal, melyek kiközvetíthetik az Európába irányuló legális bevándorlás útját.

5.38 Meg kell teremteni a körkörös migráció lehetőségét, olyan jogi és gyakorlati intézkedéseken keresztül, amelyek elsőbbséget biztosítanak a legális bevándorlók számára az EU területén való további tartózkodás megítélésükor.

⁽³⁾ Lásd az EGSZB következő véleményeit:

— a következő tárgyban: *A bevándorlásra és a származási országokkal folytatott együttműködésre vonatkozó, a fejlődés elősegítésére irányuló közösségi politika*; előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 44., 2008.2.16.).

— a következő tárgyban: *Migráció és fejlesztés: lehetőségek és kihívások*; előadó: Sukhdev SHARMA (HL C 120., 2008.5.16.).

5.39 A társulási megállapodásoknak ki kell terjedniük a szociális biztonság aspektusára is, egyebek között biztosítva a megszerzett szociális jogosultságok, különösen a nyugdíjjogosultságok származási országba történő átvitelének lehetőségét.

5.40 **Biztonság:** az „illegális bevándorlás” elleni hatékony küzdelem.

5.41 Korábbi véleményeiben ⁽¹⁾ az EGSZB figyelmeztetett rá, hogy „*Bizonyos fogalmakat tisztázni kell, amikor az egyéni migránsokra az „illegális bevándorló” kifejezést használjuk. Bár egy országba az előírt dokumentumok és engedélyek nélkül belépni a törvénybe ütközik, akik így tesznek, mégsem bűnözők. (...) A rendezetlen helyzetű bevándorlók nem bűnözők, jóllehet helyzetük nem legális.*” A valódi bűnözők azok az egyének, akik emberekkel folytatnak illegális kereskedelmet, és akik kizsákmányolják az illegális bevándorlókat.

5.42 A **biztonság** címszó négy alapelvet foglal magában:

7. alapelv: Európa és partnereinek érdekeit szolgáló vízümpolitika

5.43 Az EGSZB szeretné tudni, hogy az Európai Bizottság elegendő adattal rendelkezik-e a vízümpolitikának az illegális bevándorlás csökkentésére tett hatásáról. Az egyes harmadik országok állampolgárait terhelő rövid távú vízümpkötelezettség csökkentheti az adott országból érkező illegális bevándorlást, de egyúttal növelheti az emberkereskedő hálózatok és embercsempészek áldozatainak számát. A vízümpolitika továbbá a mobilitás korlátozásával súlyos diszkriminációt is jelenthet, a konzuli hatóságoknak éppen ezért körültekintően kell eljárniuk, gyorsan, átlátható módon intézkedve, és biztosítva a korrupció lehetőségének kizárását.

5.44 Az EGSZB egyetért abban, hogy egységes európai schengeni vízümpokat kell bevezetni, és hogy több tagállamot kiszolgáló közös konzuli hivatalokat kell felállítani.

8. alapelv: integrált határigazgatás

5.45 A határellenőrzésektől mentes schengeni övezet integritásának megóvása érdekében az Európai Bizottság „integrált határigazgatás” bevezetését javasolja az EU külső határain alkalmazott ellenőrzési stratégiák megerősítése és továbbfejlesztése céljából.

5.46 Meg kell erősíteni a FRONTEX műveleti dimenzióit; integrált határellenőrzési rendszert kell kifejleszteni az „új technológiák” felhasználásával, és ki kell aknázni az Európai

Bizottság által meghirdetett 7. kutatási keretprogramban rejlő lehetőségeket. Kulcsfontosságú, hogy a FRONTEX továbbfejlessze és erősítse a közös műveletekre vonatkozó koordinációs és támogató szerepét, valamint arra való képességét, hogy a tagállamok külső határain fellépő szükségletekre gyorsan reagáljon. A jövőben az EU, miközben a FRONTEX mandátumáról és műveleti ellenőrzéséről határoz, figyelembe veszi a nemzeti és a nemzetközi jogszabályokkal kapcsolatos jogi következményeket.

5.47 Együttműködést kell kialakítani a harmadik országokkal, és támogatni kell ezen országok migráció-kezelési és határigazgatási kapacitásának fejlesztését.

5.48 Az EGSZB hangsúlyozni kívánja a belső határellenőrzésektől mentes schengeni térség megóvásának fontosságát, és a tagállamok közötti együttműködés és szolidaritás megerősítését sürgeti az EU külső határainak igazgatása terén.

5.49 Az EGSZB támogatja továbbá a szárazföldi határokon kialakítandó egyablakos rendszert, ahol az utazókat egy hatóság ellenőrzi egyetlen alkalommal.

5.50 Egy adott uniós régióba érkező tömeges és folyamatos bevándorlási hullámok elsődlegesen **humanitárius problémát** jelentenek, amelyeket a nemzeti hatóságok az EU segítsége és támogatása nélkül egymaguk nem tudnak kezelni. Egyes európai régiók – például a déli szigetek (Málta, Lampedusa, Kanári-szigetek stb.) egyedi problémákkal küzdenek, mivel az illegális bevándorlás köztes állomását alkotják, és olykor kapacitásaikat meghaladó számú bevándorlót kénytelenek fogadni. Ezek számára döntő fontosságú, hogy az Európai Unió megfelelő szolidaritási rendszert alakítson ki, ideértve a műveleti költségek megosztását azon tagállamokra tekintettel, amelyek ismétlődő jelleggel nagymértékű illegális bevándorlással szembesülnek, összekapcsolva így az európai és a nemzeti erőforrásokat.

5.51 Az EGSZB azt szeretné, ha a határellenőrzés hatékonysága a menedékkérel tiszteletben tartásával társulna, mivel számos, nemzetközi védelemre szoruló személy éri el illegális úton az EU külső határait. Az EGSZB a jövőben egy másik véleményben ⁽²⁾ kíván foglalkozni a Közös Európai Menekültügyi Rendszerrel.

5.52 Az EGSZB támogatta ⁽³⁾ a FRONTEX létrehozását, valamint a jövőbeli európai határőrség, illetve európai határőrképzés tervét, mivel a határellenőrzéseket olyan tisztviselőknek kell lefolytatniuk, akik szakszerűen tudják kezelni az emberkereskedelmet, és jelentős technikai szakértelemmel rendelkeznek.

⁽¹⁾ Ld. különösen az EGSZB véleményét: A Bizottság közleménye a Tanács és az Európai Parlament részére – Az illegális bevándorlásra vonatkozó közös politika, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 149., 2002.6.21.).

⁽²⁾ Lásd az EGSZB 2009. február 25-i véleményét a következő tárgyban: A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Politikai terv a menekültügyről – az Unió országaiiban biztosított védelem összehangolt megközelítése; előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS, társelőadó: Ana BONTEA (A Hivatalos Lapban még nem tették közzé).

⁽³⁾ Lásd az EGSZB véleményét a következő tárgyban: Javaslat tanácsi rendeletre az Európai Unió Tagállamai Külső Határain Való Operatív Együttműködési Igazgatásért Felelős Európai Ügynökség létrehozásáról; előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 108., 2004.4.30.).

5.53 Az Ügynökség feladatai közé kellene sorolni a mentési – különösen a tengeri mentési – szolgálatok koordinálását, a kockázatos embercsempészet hálózatainak felszámolását, és a hasonló hálózatok miatt veszélybe került emberek megsegítését.

9. alapelv: Fokozni kell az illegális bevándorlás elleni harcot, és zéró toleranciát kell alkalmazni az emberkereskedelemmel szemben

5.54 Az Európai Bizottság megelőző intézkedésekkel, büntetőjoggal és szankciókkal kívánja felszámolni a be nem jelentett munkát és az illegális foglalkoztatást. Meg kell erősíteni az emberkereskedelem áldozatainak védelmét és támogatását, és fokozni kell a származási és tranzitországokkal való együttműködést.

5.55 Az EGSZB szerint az illegális bevándorlás elleni küzdelem nemcsak a határőrök, hanem az európai munkaerőpiacok feladata is, amelyek egyes szektorokban és tagállamokban be nem jelentett munkát kínálnak az illegális bevándorlóknak. Egy közelmúltbeli véleményében ⁽¹⁾ az EGSZB támogatta az illegális bevándorlókat foglalkoztató munkavállalók szankcionálására irányuló európai bizottsági irányelvet, hangsúlyozva a szociális partnerek, valamint a bevándorlók munkafeltételeinek jelentőségét.

5.56 Az illegális bevándorlást az is csökkenti majd, ha az EU és a tagállamok nyitottabb, rugalmasabb jogszabályokat hoznak az új bevándorlók befogadásáról, ahogyan ezt az EGSZB számos véleményében javasolta.

5.57 Az EGSZB támogatja az Európai Bizottságot abban, hogy biztosítani kívánja, hogy a harmadik országok illegálisan az EU területén tartózkodó állampolgárai hozzáférjenek azokhoz a szolgáltatásokhoz, amelyek alapvető fontosságúak emberi jogaik garantálása szempontjából (pl. oktatás, különösen a gyerekek részére, valamint az egészségügyi alapellátás).

5.58 Az EGSZB szerint az EU-ban tartózkodó illegális bevándorlók százezrei jelentős kihívás elé állítják az EU-t és tagállamait. A kényszerű kitoloncolás nem jelentheti az egyetlen megoldást; minden esetben biztosítani kell az emberi méltóságot és bánásmódot. Ez a politika pénzügyi szempontból sem életképes. Az EGSZB ezért más véleményeiben ⁽²⁾ a következőt javasolta: „A politikai koordináció keretein belül az Európai Bizottságnak olyan szabályozási intézkedések kidolgozására kell ösztönöznie a tagállamokat, amelyek megelőzik, hogy egyesek a legális bevándorlás „kiskapujaként” tekintsenek az illegális bevándorlásra. A bevándorlók helyzetének rendezésekor tekintetbe kell venni az érintettek társadalmi és foglalkoztatási beilleszkedésének mértékét”. Az EGSZB álláspontja szerint a hatóságok és a szociális partnerek közötti

együttműködés révén számos, ma még illegálisan dolgozó bevándorló rendezhetné jogállását, hogy munkahelyük legálissá váljon.

5.59 A külső határok hatékony ellenőrzésének hiányát gyakran kihasználják az emberekkel kereskedő bűnszövetkezetek, amelyek illegális bevételeik növelése érdekében aggályok nélkül tesznek kockára emberi életet. Más véleményeiben ⁽³⁾ az EGSZB kiemelte, hogy a hatóságoknak ugyanolyan eréllyel kell fellépniük az emberkereskedők és a szexuális kizsákmányoló hálózatok áldozatainak védelmében – különös figyelmet fordítva a legebezhetőbbekre, pl. a gyermekekre –, mint amilyen eréllyel a bűnszervezetek, illetve az emberkereskedelem és a kizsákmányolás ellen küzdenek.

5.60 Az EGSZB-t rendkívül aggasztja a biometrikus rendszerek alkalmazása, mivel ez diszkriminatív módon történhet, és sértheti a magánélethez való jogot.

10. alapelv: hatékony és fenntartható visszatérési politikák

5.61 Európai Bizottság szerint a visszatoloncolási intézkedések az illegális bevándorlással kapcsolatos EU-politika elengedhetetlen részét képezik, és tartózkodni kell az illegálisan tartózkodó személyek jogi státuszának megkülönböztetés nélküli, kiterjedt rendezésétől, de „nyitva kell hagyni az igazságos és átlátható kritériumokon alapuló egyéni legalizálás lehetőségét”.

5.62 Az Európai Bizottság valódi európai dimenziót kíván adni a visszatérési politikának a visszatérési határozatok teljes, kölcsönös elismerése révén. Korábbi véleményében ⁽⁴⁾ az EGSZB úgy vélekedett, hogy amíg nincsenek közös bevándorlási és menekültügyi jogszabályok, a visszatoloncolási intézkedések kölcsönös elismerése rendkívül problematikus, amennyiben valóban garantálni kívánjuk a jogállamiság kínálta alapvető jogok tiszteletben tartását.

5.63 A véleményben az EGSZB azt fejtette ki, hogy az önkéntes visszatérésre irányuló politikák a legsikeresebbek, amelyek megfelelő ösztönzőket biztosítanak, és amelyeket a Nemzetközi Migrációs Szervezettel (IOM), valamint szakosodott NGO-kkal közösen irányítanak.

5.64 Bár nem vonták be a bevándorlók visszatéréséről szóló irányelv megszövegezéséhez kapcsolódó konzultációba, az EGSZB egyetért azokkal az emberjogi szervezetekkel, amelyek úgy vélik, hogy az irányelv egyes rendelkezései (a menekült központokban való elzárás időtartama, a kiskorúakkal való nem megfelelő bánásmód, stb.) **nem egyeztethetők össze az alapvető jogokkal és a jogállamisággal.**

⁽¹⁾ Ld. az EGSZB véleményét: *Javaslat európai parlamenti és tanácsi irányelv a harmadik országok illegálisan tartózkodó állampolgárait foglalkoztató munkáltatókkal szembeni szankciókról*, előadó: Metka ROKSANDIĆ, társelőadó Pedro ALMEIDA FREIRE (HL C 204., 9.8.2008).

⁽²⁾ Ld. az EGSZB véleményét: *A Bizottság közleménye a Tanácsnak és az Európai Parlamentnek az illegálisan tartózkodók visszatérésére vonatkozó közösségi politikáról*, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 61., 2003.3.14.).

⁽³⁾ Ld. az EGSZB véleményét: *Javaslat tanácsi irányelv a bűncselekmények hatóságokkal együttműködő áldozatainak az illegális bevándorlás és az emberkereskedelem elleni küzdelem megkönnyítése érdekében kiadott rövid távú tartózkodási engedélyről*, előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 221., 2002.9.17.).

⁽⁴⁾ Lásd az EGSZB véleményét a következő tárgyban: *Javaslat tanácsi határozatra a harmadik országok állampolgárainak kiutasítására vonatkozó határozatok kölcsönös elismeréséről* szóló 2001/40/EK tanácsi irányelv alkalmazásából eredő pénzügyi egyenlőtlenségek kompenzálása kritériumainak és gyakorlati mechanizmusainak megállapításáról; előadó: Luis Miguel PARIZA CASTAÑOS (HL C 220., 2003.9.16.).

5.65 Lépéseket kell tenni annak biztosítására, hogy a származási országok visszafogadják állampolgárait, hiszen a nemzetközi egyezmények kötelezik őket erre, a jelenlegi visszafogadási megállapodásokat pedig – végrehajtásuk hatékonyságának javítása, illetve a jövőben kötendő megállapodásokra vonatkozó tanulságok levonása érdekében – újra kell értékelni.

Kelt Brüsszelben, 2009. február 25-én.

Európai Gazdasági és Szociális Bizottság
elnöke
Mario SEPI
